

Efekat modelinga na doživljaj fizičke privlačnosti-neprivlačnosti

Katarina Rančić i Slobodan Marković

Laboratorija za eksperimentalnu psihologiju, Filozofski fakultet u Beogradu

U ovoj studiji istraživali smo efekat profesionalnog modelinga na doživljaj fizičke privlačnosti i neprivlačnosti ženskih i muških tela. Pretpostavili smo da, prema „vitkom atletskom imperativu“, modeli preferiraju maskulinija muška tela, ali i manje feminina ženska tela. Ispitanicima su bili izlagane ženske i muške figure kojima su bile varirane veličine (širine ili dužine) 6 polno dimorfnih karakteristika: ramena, grudi, struk, kukovi, zadnjica i noge. U istraživanju su učestvovale dve grupe ispitanika: modni modeli (manekeni i manekenke) i ne-modeli oba pola. Ispitanici su procenjivali (1) privlačnost i (2) neprivlačnost 6 muških i 6 ženskih setova figura (u svakom setu varirana je veličina jednog dela tela). Analize su pokazale da, u poređenju sa ženama, muškarci preferiraju maskulinije muške figure (uži kukovi koji indukuju veći, tj. maskuliniji odnos ramena i kukova). Ista razlika dobijena je i među ženama: u poređenju sa ženskim uzorkom ne-modela, manekenke su, takođe pokazale preferenciju ka užim muškim kukovima. Ipak, kod manekenki je uočena i jedna tendencija ka feminizaciji muških figura, a to je preferencija dužih nogu. Sa druge strane, kod ženskih figura primetna je preferencija snižene femininosti. Naime, u poređenju sa nemodelima, manekenke su kao privlačnije procenjivale ženske figure sa manjim grudima, užim kukovima i dužim nogama. S druge strane, manekenke preferiraju neke manje feminine karakteristike ženskih figura (manje grudi i uži kukovi). Kod najmanje privlačnih figura modeli su pokazali manju toleranciju prema karakteristikama koje sugerisu gojazniji izgled – veće grudi i zadnjicu, širi kukovi i kraće noge kod ženskih figura. Grupne razlike za neprivlačna muška tela nisu bile značajne, ali su zato dobijene polne razlike u procenama: ispitanice iz obe grupe preferirale su šira ramena ženskih figura, a ženske manekenke, posebno, manje su preferirale veće muške zadnjice. Ovi nalazi generalno su u skladu sa „imperativom vitkog atletskog izgleda“. U slučaju ženskih tela, ovaj imperativ vodio je i značajnom snižavanju tipičnog femininog izgleda.